

בתעשייה מסביב משפיעה על גודל ההכנסה הדרושה לקיום, ובהיות המחירים למוצרים חקלאיים מוגבלים תמיד, נמצא הפיתרון בהגדלת הייצור והגברת התנובה על-ידי מספר גדול יותר של פרות חולבות.

אני הייתי תמיד בדעה שהעדר הקיבוצי ביש-ראל צריך להיות בגודל של 300 חולבות בממוצע. זה מאפשר מיכון יעיל, אימון צוות והתמחות ובירור ממבחר גדול. את העדר רצוי לחלק ליחידות קטנות יותר, בתלות מתנאי המשק, אבל לא קטנות מ-100 פרות ביחידה. יחידות קטנות יותר לא תהיינה יעילות והרווחיות תפגע, אבל גם לא גדולות בהרבה, כי שוב היעילות עשויה לסבול. למעשה, כל ארץ צריכה להתאים את היחידה לתנאיה היא, ואי אפשר להעתיק שיטות מארצות אחרות, שבהן תנאי משק וסביב אחרים.

נחמן ברמן, ניו-יורק

שגים גבוהים יותר בשיטת המח"ש, המושפעים מההזנה;

ה. מהסיכום אפשר להסיק, שבמרחביה יש צוות מסור ומאומן בעבודה, אין כמעט דלקות עטין, החלפת פרות נמוכה-יחסית וגיל העדר גבוה מהממוצע, שיטת העבודה יציבה והזנה נבונה. בד"כ הבעיה מסובכת, היא כוללת: תור-שה, גיל, טיפול, תברואה, צורת ההזנה וחליבה, טמפרטורת האויר וכוח-עבודה. אלא, בטוחני, שהמחקר וההדרכה יוכלו להם ויביאו לשיאים חדשים.

2. גודל העדר תלוי בארגון העבודה והמימשק ולא באדם אחד. דווקא העדרים הקטנים, התלויים באדם מסוים, צפויים תמיד לסכנת כישלון של בן-התמותה. גודל העדר תלוי בכלכלת המדינה וגודל המשק. בניו-זילנד, למשל, מקובל כעת עדר בגודל של 120 חולבות להבטחת קיום הוגן לבעליו (לפני 15 שנה — 80 פרות). ההתפתחות

פרות בעדרים גדולים מניבות יותר חלב

בשנים עברו הניחו שבעדרים גדולים התנובה הממוצעת של חלב נמוכה יותר, משום שהפרה בעדרים גדולים אינה זוכה לתשומת לב אינדיבידואלית מספקת. כנראה, שאין זה עוד ככה היום, או יותר מזה — עדר גדול ייתכן שזוכה ממימשק טוב, או מלווה יתרונות כלכליים, המכפרים על הנחסר בתשומת לב האינדיבידואלית לפרה. נתוני ביקורת החלב הרשמית DHIA של שנת 1970 מראים, שעדרים גדולים הוכיחו את עצמם, כפי שאפשר לראות מסיכומי תנובות קבוצתיות של עדרים בהתאם לגודלם.

מסיכומי ביקורת החלב בקליפורניה ב-1970

גודל העדר	מס' עדרים	חלב, ק"ג	שומן, ק"ג	שומן, %
1 — 100	396	5,394	221.9	4.11
101 — 200	581	6,107	234.9	3.85
201 — 300	329	6,412	237.4	3.70
301 — 400	173	6,550	242.4	3.70
401 — 500	65	6,737	247.2	3.67
501 ויותר	110	6,777	247.4	3.66

הועתק מ-Farmer's Digest, ינואר 1972
תרגם ועיבד לפרסום ח. ע.

פחות פרות — תנובת חלב גבוהה יותר

מספר הפרות בשוק האירופאי המשותף ירד ב-1970, לפי נתונים הקדמיים של הוועדה האירופאית, בהשוואה לשנה שלפניה (1969) ב-1.8%, ועמד על 21.8 מיליון בהמות. התפתחות זו יש לזקוף קודם כל לחשבון פעולת השחיטה.

התנובה לעומת זאת השתפרה. ב-1970 הניבה בממוצע כל פרה בשוק המשותף 3,370 ק"ג חלב, 1% יותר משבשנת 1969 (3,340). משנת 1950 עלתה עם זאת התנובה במחצית הכמות בערך. בגרמניה המערבית היתה התנובה הממוצעת ב-1970 — 3,864 ק"ג, עלייה ב-85 ק"ג, או 2% יותר משבשנה הקודמת, וב-62% יותר מאשר לפני 20 שנה (2,385 ק"ג). (המספרים בסוגריים של המתרגם).

Der Tierzuechter, Feb. 1972

ביקורת החלב בצרפת ב-1970

1.060 מיליון פרות עמדו בביקורת החלב בצרפת בשנת 1970 (מהן 5,234 בתאריכי ביקורת משתנים). 51.7% מהפרות שבביקורת (520,030) היו שחור-לבן 27.7% — נורמנדיות, 8.6% מונטביליארדיות, ועוד 12% מ-20 גזעי בקר נוספים. התנובה הממוצעת של כל הפרות הסתכמה ב-3,531 ק"ג חלב.

מ-520,030 הפרות שחור-לבן צרפתיות היו 26.1% בתחלובתן הראשונה, 21.1% — בשנייה, 16.4% — בשלישית, 12.4% — ברביעית, 8.7% — בחמישית, 6.2% — בשישית, ו-8.7% — בשביעית ויותר.

התנובה הממוצעת של הפרות שחור-לבן הסתכמה ב-3,724 ק"ג חלב, 3.64% שומן. 40% מן הפרות נבדקו גם לחלבון והשיגו בממוצע 3.15%. 135,867 תחלובות ראשונות הסתכמו בממוצע ב-3,199 ק"ג חלב, 3.69% שומן, כל השאר — 3,910 ק"ג חלב, 3.63% שומן.

Der Tierzuechter, Feb. 1972

בהתאחדות מגדלי בקר בישראל, המזכירות,

רחוב ארלוזורוב 25, תל-אביב

נמצאים למכירה הספרים הבאים:

1. „מספוא והזנת בקר“ של מוריסון,
בתרגומו של יעקב עצמון, במחיר — 15 ל"י
ספר רב כמות ואיכות, כעין „שולחן ערוך“ בשביל הבוקר
2. „מיכון החליבה בישראל“
של חי הברון, במחיר — 10 ל"י
ספר יסודי ללימוד והבנת מכונת החליבה והפעלתה

ספרי יסוד אלה לרכישת דעת בהזנה ועבודה ברפת צריכים להימצא בין ספרי
של כל בוקר בישראל, צעיר-חדש כותיק

בהזמנות לפנות למשרד התאחדות, לפי הכתובת הנ"ל